

RAMONA EN HAAR

COMPACTE GARDEROBE

door
W. LEVITICUS

*Maximum Elegance
in Minimum Bestek*

Toen, op een regen-morgen, allerlei straat-muzikanten van diverse punten binnen mijn gehoorwijdte een voldoende aantal malen „Ich Küsse Ihre Hand, Madame” hadden gejammerd en gejubeld, gefluisterd en gedreigd, begon een „trekpiano”-virtuoos voor de variatie „Ramona” te spelen. Zoó kwamen mijn gedachten op onze „Ramona”, onze ambulante vriendin.

bij een — dank zij haar veeleischend stokpaardje — vrij klein kleding-budget. Ze houdt er een heerlijk-compacte garderobe op na, in een middel-grooten handkoffer, weekend-formaat. In dat minimum bestek een maximum aan élégance, gewoonlijk een mantelpak met een wollen truitje en een gekleede blouse, één of twee japonnen, schoenen, lingerie, toiletbenodigdheden, tasch, bijoux, een shawl en nog eenige petits riens.

„Woensdag kom ik op de doorreis een paar uur bij jullie,” schreef Ramona onlangs. „Kunnen we niet weer eens met onze oude club in de stad eten? Ik arriveer 18.47 en

Overigens is „Ramona” haar bijnaam, niet naar het liedje, maar een beter klinkende verbastering van „Cramona”, en dat hadden we weer afgeleid van „Crammon”, den glorieuzen lanterfanter, velen uwer bekend uit „Christian Wahnschaffe”. We noemden haar naar dezen charmanten romanheld, omdat ze, evenals hij, een hobby heeft, een geweldige, alles-beheerschende nietsontziende hobby, n.l. een verzameling Egyptische bronsfiguren. En, zooals Crammon op zoek naar een agaatschaal, half Europa doorkruist, zoo ziet onze Ramona er niet tegen op, een half werelddeel door te reizen, wanneer zij een schijn van kans vermoedt, daardoor een kostelijk stuk aan haar selecte verzameling te kunnen toevoegen. Het is niet erg, zoo’n hobby te hebben, er is zelfs iets verhevens in, want, waar is de grens tusschen hobby en idée fixe, waar de overgang van idée fixe naar ideaal?

Daarbij komt, dat Ramona nog tallooze genoeglijke eigenschappen bezit; één ervan is haar altijd bijzonder goed verzorgd uiterlijk